

[Ove Jensen]

pelt hen blive nødvendigt for at få et acceptabelt driftsresultat.

Vi må i EF arbejde aktivt for, at landmændene opnår de højeste mulige priser for deres produkter, og i den forbindelse må vi være klar over, at Danmark som nettoeksportør af landbrugsvarer gør den bedste forretning ved at betale noget mere til EF-landbrugsordningen. Det er jo ingen dårlig forretning at få en daler hjem, hver gang man betaler en krone.

Vi må arbejde aktivt for, at landbruget ikke bliver belejret med nye restriktioner, heller ikke i EF. Det netop indgåede landbrugsforlig i EF er en katastrofe for de mest effektive mælkeproducenter, der har investeret store beløb i moderne staldanlæg og derfor har store renteudgifter. Den eneste mulighed, de har for at klare de store udgifter til renter og andet, er jo at holde mælkeproduktionen helt i top. Ved den kvoteringsordning, som nu er aftalt, er de afskåret fra at udnytte produktionsanlægget fuldt ud, og det vil for manges vedkommende være ensbetydende med, at de ikke kan klare deres udgifter. Resultatet vil ganske givet blive en ny række tvangsauktioner inden for landbruget, som vil skabe store problemer for de landmænd og deres familier, som det kommer til at gå ud over.

Også samfundsøkonomisk er forliget en alvorlig sag. Der er beregninger om, at der bliver tale om en indkomstnedgang på knap 1 mia kr., og at 4.000 arbejdspladser forsvinder. Desuden vil slagtingen af 65.000 køer fuldstændig slå bunden ud af oksekødsmarkedet, hvilket også vil give alle kvægbrugere indtægtsnedgang.

Landbruget er som sagt i forvejen belejret med en lang række restriktioner, som har været stærkt medvirkende til den lave indtjening i landbruget, og det nye kvotasystem vil forværre dette forhold ganske væsentligt. Det er en meget farlig udvikling for strukturen i hele landbruget, når myndighederne nu lægger et absolut loft over, hvad effektive producenter må producere.

Fællesmarkedets fødevarer skal naturligvis produceres dér, hvor der kan frembringes de bedste kvaliteter til de billigst mulige priser, og en dansk landmand med 100 køer kan betjene markedet betydelig bedre og billigere end en bjerghusmand sydpå med nogle få, dårlige køer, som bliver holdt i live ved for-

skellige tilskud. Derfor må landbrugsministeren arbejde for, at alle mærkværdige subsidier i EF bliver afskaffet, således at dansk landbrug kan konkurrere på lige vilkår. Det ville være til gavn både for den enkelte landmand og for valutaindtjeningen.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Betænkningen om en fremtidig landbrugs politik fra 1977 indeholdt i sin egen selvforståelse en masse gode grunde til, at Danmarks landbrugsproduktion skulle øges med 2 pct. om året trods problemer med overskud i EF. Det var der mange landmænd der troede på, og de blev indfanget i landbrugs krisen nogle få år efter.

I efteråret 1983 kom så den noget mere afdæmpede betænkning om samme emne, og de netop afsluttede aftaler om årets priser og de nyindførte kvoter viser med al tydelighed, at det er svært for ikke at sige umuligt at tjene penge på at producere landbrugsvarer til eksport. Landbrugets såkaldte nettovaluta-indtægter er på 7 år mere end fordoblet, men der er her tale enten om en produktion, som har fortrængt andre EF-landes produkter i EF, eller om varer, der gives store tilskud til, for at de kan eksporteres ud af Fællesskabet.

Hvad landbrugsejendommenes priser angår, ser vi med tilfredshed, at priserne er faldet til niveauet fra tiden, før de høje priser på EF-landbrugsvarerne satte gang i jordspekulationen.

VS mener i virkeligheden, at det at arbejde inden for landbruget burde kunne give en løn, som man kunne leve af, men vel at mærke en løn, som man ikke kan få en kapitalgevinst ud af. I den sammenhæng vil jeg godt spørge landbrugsministeren, hvor stor en del af indtægterne der består i direkte overførsler fra staten, som f.eks. investeringsstøtte. Er det mere eller mindre end en tredjedel af de 140.000 kr. i 1982-83, der nævnes i redegørelsen.

Alt for mange landmænd er blevet ramt af tvangsauktioner og tvangssalg. Den fejlslagne landbrugs politik, der er blevet ført, er blot gået ud over de svageste landmænd, alle de landmænd, som troede på de mange forsikringer om, at man bare skulle købe en dyr gård og så investere løs. Ingen er tjent med, at den ene landbrugsfamilie drives fra gården for blot at lade den anden komme til.